

P. Vayrak i Miras

Santa Maria del Mont

Butlletí Mensual

Any VII

Març de 1934

Núm. 71

Pensió **CAMPÍ**

(antic «refectorium» del
Casal de l'Exercitant)

CANUDA, 4—BARCELONA

a càrrec del fondita

GERONI CAMPÍ

Habitacions amb aigua corrent
Quartos de bany — Dutes
Abonaments

Apats a 3, 4 i 5 ptes. (vi comprès)

Cèntrica - Seriosa - Econòmica

Canuda, 4 — Telèfon 22931

(Antic Casal de l'Exercitant)

No en cerqueu d'altra en anar a
BARCELONA

NARCÍS FIGUERES I REIXACH

METGE

CIRURGIA GENERAL

I RAIGS X

GIRONA

RAMBLA LLIBERTAT, 26

OBRES DE PERE VAYREDA

**EL PRIORAT DE LLADÓ
I LES SEVES FILIALS**

**SANTA MARIA DEL MONT
(NOTÍCIA HISTÓRICA D'AQUEST
SANTUARI)**

**ES VENEN A TOTES
LES LLIBRERIES**

SANTA MARIA DEL MONT

Butlletí mensual

Director: PERE VAYREDA I OLIVAS

Preu de subscripció: 2 pessetes l'any.

Número solt: 20 centims.

Anuncis a preus convencionals.

(Amb llicència eclesiàstica)

Resurrecció, Optimisme...

Per bé que aquest any la Pasqua ha vingat avançada i l'hivern encara cançoneja com si li requès d'abandonar-nos, podem dir que en les nostres latituds la commemoració de la Resurrecció de Crist coincideix amb l'anyal resurrecció de la vida camperola. Els fruiters es van cobrint de flor amb una gosadia que a voltes paguen cara per la traidoria d'alguna gelada tardana, i sense saber com, veureu que els sembrats, els prats i tots els indrets enherbats devenen més verds. És curiosa aquesta dissimulada resurrecció de l'herba de ran terra, força diferent de la dels arbres. Aquests no ho poden amagar: quan és l'hora treuen flor o fan esclatar llurs brots. En canvi l'herba ja hi era a terra durant l'hivern, i sense cap mutació frapant ara va devenint més verda, més tendra, més ufanosa, i això és tot.

* * *

La plètorà de la natura encomana a tothom un saludable optimisme. Per això veureu que en aquest temps la gent fàcilment s'alegra. Els pobles de les nostres comarques celebren quasi tots la festa anomenada del Roser, que per alguns és la veritable festa major, i això ja vol dir que hom passa alguns dies de joia més o menys sorollosa. L'hivern amb els dies curts i les seves naturals inclemències ens havia reclòs al voltant de

la llar acollidora. Es natural doncs que ara ens quedin ganes d'escampar la boira, més que més quan l'esclat de la natura renovada hi convida amb tanta generositat.

L'aspiració natural de l'home en aquest món és viure. Per això tot el que sigui manifestació de vida l'anima i li encomana el desig de formar part d'aquest concert d'éssers vivents que amb el sol fet de llur existència ja emplenen el món de varietat i de policromia i són com la glòria apoteòsica del Creador.

L'alegria del viure seria però mutilada si la limitéssim a la nostra existència material. Hem de pensar que tenim ànima i que aquesta també viu i ha d'acomplir un fi. La Resurrecció que commemorem ens ajudarà al renovament integral de la nostra vida, car per ella sabem que allò que quedà enterrat en el sepulcre de Jesús fou tot el que s'oposava a la vida pletòrica de l'esperit. Obrada la Redempció de la humanitat ens trobem amb aptituds per a viure la vida espiritual a ple pulmó, per a enlairar-nos a les alteroses regions de la virtut i de la santedat; i per a assolir el cim de la Glòria final i definitiva. Cal només que cadascú de nosaltres cooperi a la seva manera a la Resurrecció, deixant com Jesús al fons del sepulcre els lligams i les velles vestidures, per a cobrir-se amb l'alba indumentària de l'home nou, àgil, jovençà, il·luminat, optimista per tal com veu davant seu esclatar la vida que no s'ha d'acabar mai més.

Com n'és d'esperançadora la Immortalitat!...

La vida de família

Podríem dir que els mals que avui pateix la nostra societat, quasi tots, tenen el seu origen en el si de la família: La família és la cèl·lula primera de la societat, on es forgen els caràcters, o bé es preparen totes les debilitats. Fins a tal punt és això una veritat ben palpable, que una de les causes de dissolució que precipita els pobles a la ruïna moral i material, ha de cercar-se en la deficient constitució i desenrotllament de la família.

Si tots els ciutadans sortíssin del recés de la família amb hàbits dignes i enlairadores de l'esperit, amb l'hàbit de respecte al

proïisme, amb una naturalesa donada al treball i avesada al sacrifici, amb un esperit de generositat vers els altres, amb una fonda compassió per les necessitats alienes; i sobretot, amb l'ànima ben formada en una ben entesa i sòlida pietat, llavors la societat, que no és altra cosa que una extensió de la família, seria verament modèlica en tots sentits.

Les antigues societats moriren per la disgregació de la família: exemples en són Atenes i Roma on imperava un desenfrenat *egoisme*, un *individualisme* amb aires de triomfador que vexava els més febles contra totes les normes de la justícia. Les crueltats permeses en les famílies d'aquelles societats decadents, fan esborronar: els sers considerats com inútils, n'eren bandejats impiament. D'aquí derivava la freqüent matança inhumana de vells i d'infants; aquesta de vegades realitzada pel propi pare.

I cal captenir-se bé que, qui no respecta els sentiments més íntims en el clos de la família, de cap manera no els respectarà en la societat. Per això deixà escrit Lleó XIII, que «no hi havia cap obra de tanta urgència a començar, com *la reconstitució de la família*».

La família té la seva pedra fonamental posada en l'*esperit de sacrifici*: sense ell, es fa impossible la mútua convivència, la tolerància generosa, el perdó veritable i promte, l'amor que és el llaç d'unió. La vida de família suposa *donar-se* els uns als altres sense reserves egoïstes. Si els que componen una família no miren més que el propi interès i la pròpia comoditat, l'amor que diuen tenir-se és un pur fantasma, és un amor verament il·lusori i pel mateix, ineficaç.

El P. Meschler, S. I., senyala tres fonaments de la vida de família: l'obediència, el treball i l'oració. Per l'*obediència* la família es manté en ordre i en la fidelitat a l'Església i a l'Estat, i compleix les lleis religioses i civils; en ella queda assegurada la unió de voluntats, la pau i la felicitat, les quals es fan impossibles sense una dòcil i generosa submissió dels inferiors als qui són superiors en la societat domèstica.

El *treball* és una condició necessària per a obtenir el benestar material i per a l'educació dels fills, i és un mitjà de previsió per

al demà incert, que un estalvi ben practicat ha de substraure de les funestes conseqüències que comportaria una inversió desatinada dels béns familiars.

Per medi de l'oració la família s'uneix amb Déu, el seu últim fi, i es fa digna d'obtenir el compliment de les promeses divines per al temps i per a l'eternitat.

La vida de família quedà definitivament ennoblida amb l'exemple de Jesús, qui volgué formar part d'una família, i dintre el clos de la família volgué passar la major part de la seva vida.

De la família de Natzaret prenen model totes les famílies cristianes. Quin espectacle més consolador ofereix una família vivint amb tota fruïció la pau de Jesús en la vida familiar! La llar és com un temple que la presència divina santifica, i l'ambient serè que s'hi respira, la converteix en una antesala del Paradís. El pare té cura de la hisenda i imposa a tots el jou de la seva autoritat amorosa; la mare cuida de l'ordre interior i amb afanyosa sol·licitud volta a tots de tendresa i atencions; els fills són dòcils, obedients, amables, donats al treball, addictes. Voleu saber el secret de tanta felicitat? Ja hem dit abans que Jesús dóna l'explicació de tots els secrets de la venturosa vida de família. Es que Jesús, per la seva doctrina i pel seu exemple, és el Rei d'amor d'aquella casa, i inspira els sentiments nobles dels que formen la família.

Cal fomentar la vida de la família, que encara es conserva i es perpetua a la nostra terra, però que troba enemics terribles que volen desfer-la. Juli Simon deia, l'any 1885, que en l'organització d'aquella societat hi havia un vici terrible, que era el causant de tota misèria, i que havia d'ésser extirpat, i era «la supressió de la vida de família».

V. M.

El turisme empordanès

Sota el títol «Reflexions Figuerenques» *Vida Parroquial* de Figueres ho publicat el següent article que ens plau de transcriure.

«Dilluns passat, un grandíós autocar estacionat a la Rambla, mentre els seus ocupants feien el repàs en un Hotel, cridava for-

tament l'atenció dels passants. Gràcies a Déu, ja no és una novetat veure aquesta mena de vehicles de totes marques i procedències aprofitant la situació de Figueres per convertir-la en punt de parada d'una de les etapes del seu viatge. No és novetat ara i hem estat en perill de que es perdés per a l'economia figuerenca aquesta font de vida que suposa el turisme per accidental que esdevingui en aquesta forma.

Fa dos anys, tot just, que les caravanes automobilístiques no s'aturaven per res a Figueres. La Casa Baixas de Barcelona, la més antiga organització de viatges a París i Suïssa per carretera, feia dinar als seus inscrits al mateix Balneari de Boulou o els feia dormir als Hotels de Perpinyà, amb oblit constant de Figueres, de la seva situació immillorable i de la seva organització hostelera que pot posar-se ben bé al costat de l'existent a l'altra costat de Pireneus.

Fóu el «Foment de Peregrinacions», aquesta entitat figuerenca que tant ha fet conèixer la nostra ciutat a través de les seves organitzacions exteses a tota la Península i a través de la seva revista il·lustrada «Los Santuarios Católicos», que té subscriptors a totes les regions espanyoles, el que, en organitzar per primera vegada un viatge a Roma—per solemnitzar els seus vint-i-cinc anys d'existència—pensà fer deturar els seus viatgers als Hotels de Figueres. Des de llavors ençà, cap viatge en automòbil ha estat organitzat en direcció a l'estranger que no hagi fet aturada a la nostra ciutat, amb positiva satisfacció dels viatgers i amb guany ben evident dels organitzadors que no s'han vist obligats a portar llurs pessetes a França.

Seria altament oportú que aquest pas de tants forasters per Figueres no fos el pas de l'aigua per la roca del riu que no deixa rastre; hom podria i deuria aprofitar el coneixement i l'admiració que la nostra petita urbs desperta en els forasters, per incitar-lo a què un altre dia, amb més calma tornés a Figueres per tal de fer-se càrrec de les bel·leses naturals i artístiques que atresora el nostre Empordà. A això podria anar encaminada la repartició a cada visitant d'un senzill opuscle il·lustrat que donés a conèixer lleugerament la posició central de Figueres en ordre a la visita

d'Empúries, de la Costa Brava cadaquesenca, de la muntanya de Requesens i Mare de Déu del Mont, de les esglésies artístiques de Santa Maria de Castelló i Santa Maria de Lledó, dels claustres vilabertranencs i del Palau-Museu de Perelada... Aquesta sembla fructificaria llargament, abundantament.

S'apropen les fires de Santa Creu. En programes particulars d'anuncis, que cap durada i cap eficàcia tenen, ens gastarem milers de pessetes estèrilment. Quant més útil no seria l'edició rica i ben presentada d'aquest indicador-guia de Figueres i l'Empordà! Qui s'encarregaria de portar-lo a la pràctica?... Estem segurs que no mancaria el redactor. I per què no hauria d'ésser tasca a realitzar per part del nou-nat Comité turístic empordanès?

L'economia figuerenca n'heuria positius guanys i seria el primer pas per conèixer i fer conèixer les belleses i la història del nostre Empordà.

Imatges florides

V

L'ave Maria

Dels casals de Catalunya,
sou l'Anella del portal:
de les portes de la glòria
son la balda i sou la clau:
vostre nom truca i mendica
i fa ploure ofrenes grans.

VI

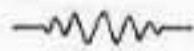
Pluja mariana

Sou la Pluja miraclera
que fecunda els horts i els camps:
germineu en nostres ànimes
les virtuts angelicals.

JOSEP CASASSA-TASSIS, prev.

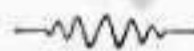
:: NOTICIARI ::

Amb aquest número repartim als subscriptors, els gravats que han d'anar intercalats a l'obra «Sant Pere de Besalú» de Dom Amand Seqüestra, monjo d'En Calcat, que hem anat donant com a fulletó. En l'edició vinent donarem les cobertes i uns fulls d'apèndix, i a més inserirem una pauta per l'ordre de col·locació dels gravats que s'han de distribuir dins el text. Amb això, gràcies a Déu donarem per acabada aquesta obra tan interessant per a la història de les nostres comarques.

Per a assistir a l'acabament de l'Any Sant a Roma, empenyeren a darrers d'aquest mes un interessant viatge a França i Itàlia, un bell estol d'empordanesos entre els quals es compta el nostre volgut director Sr. Pere Vayreda i la seva distingida esposa.

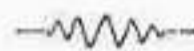
Els desitgem a tots un feliç retorn.

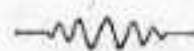
El dia 4 de març fou batejada a la parròquia de Beuda una nena recent nada filla dels esposos Silvestre Quintana i Marguerida Rovira a la qui se li ha donat el nom de Salvadora.

El fins ara vicari de Llagostera Mn. Manuel Dalmau passa a ocupar el càrrec d'organista de la parròquia d'Olot.

Per al dia 22 d'abril està assenyalada la diada de la consagració episcopal a la Catedral de Tarragona del Dr. Josep Cartanyà designat per la Sta. Seu per regir el bisbat de Girona.

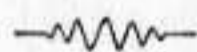
«Penya Tramuntana» de Figueres, durant el mes d'abril té organitzada unes excursions al Puig de Bassegoda, a Lloret, Blanes, i Sta. Cristina i una altra a Tarragona el diumenge dia 22 per a assistir a la consagració del nou Prelat del nostre bisbat de Girona.

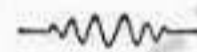
Del 11 al 19 de març ha estat predicada una Santa Missió a la ciutat de Barcelona. Entre els predicadors que hi han pres part hi ha els Rnts. Josep Oliver i Jaume Busquets de la Casa Missió de Banyoles.

Com tots els anys s'ha celebrat l'Aplec del dilluns de Pasqua al nostre Santuari, amb bona concurrència.

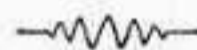

Heu's ací tres prestigis pairals que donen fesomia pròpia a la nostra terra. Per la taula, pa de blat; per la llar, llenya d'alzina i per la petaca del bon fumador PAPER CARLETS.

L'aplec anyal que el Grup Excursionista i Esportiu Gironí celebra per la primavera, aquest any tindrà lloc el 13 de maig al Santuari de la Mare de Déu del Coll, d'Osor.

Donada la bellesa de l'indret i la facilitat amb què hom s'hi pot traslladar des de Girona i tota la comarca, és de creure que serà molt concorregut.

Els qui han estat al Puig de Bassegoda, recordaran com al re-peu mateix del cim hi ha una magnífica pineda, ombrívola i ferèstega, la qual atribueix bellesa i caràcter a aquell indret.

Assabentat el Grup Excursionista i Esportiu Gironí que el propietari havia resolt tallar-la, s'ha adreçat a la Generalitat perquè faci els possibles per conservar aquell bosc. Es clar que no voldríem pas ficar-nos dins el terreny dels drets indiscutibles que té tot propietari, però si que és de plànyer que en el nostre país no existeixi una legislació forestal ben feta i ben respectada que eviti les davastacions que a voltes es cometen a les nostres muntanyes. Per l'explotació racional dels boscos hi hauria d'haver tota mena de facilitats; però per llur destrucció la llei hi hauria de posar tots els entrebancs possibles, més que més quan es tracta de boscos que si són tallats arran ja no es refan mai més.

XAMPANY GELAMA

Caves a VILAJUIGA (Girona)

Avis d'Administració

Preguem a tots els subscriptors que per tal de normalitzar la marxa de la nostra Administració, vulguin posar-se al corrent de llur respectiu abonament, a fi de què no ens haguem de veure obligats a suspendre la remesa del BUTLLETÍ.

L'import de la subscripció el poden fer a mans del capellà del Santuari, del Sr. Director del nostre BUTLLETÍ, o bé enviar-lo per Gir Postal o segells de correu al nostre representant a Girona que és Mn. Josep Oliver, Prev., carrer de Sant Francesc, núm. 9, on hom es pot dirigir per tots els afers d'administració. També es poden pagar les subscripcions a les llibreries de Joan Geli, C. Albareda, de Francesc Geli, C. Argenteria, de Girona, i Masdevall, de Figueres.

SANTA MARIA DEL MONT

BUTLLETÍ MENSUAL

FRANQUEO CONCERTADO

Masó, imp. — Girona

GUIX

d'en Noguer de Segaró

Guix blanc d'alabastre
Alabastre en blocs per a escultura

Fàbrica: SEGARÓ

BESALU (Girona)

Agent de vendes: **CASA AYMAR**

SANT CELONI

Telèfon, 5